

Krigsministeren (Sch.na.c): Ved Lov af 25de Juli 1867 er det bestemt, at visse Underofficerer og ligestillede ordentligvis skulle have en Del af deres Lønning udbetalt i Form af Brød in natura; kun undtagelsesvis, — hvilket er at forstaa saaledes, at det kun sker, naar vedkommendes Læge har erklæret, at den paagældende ikke kan taale Brødet —, har man i Stedet for Brød givet Brødpenge. Denne Lønningsmaade have Underofficererne i længere Tid været misfornøjede med, og da jeg finder deres Ønske om at faa den forandret fuldt ud berettiget, har jeg tilladt mig at fremsætte dette lille Lovforslag, der jo er gaaet uforandret gennem Folketinget. Jeg skal bemærke, at det selvfølgelig medfører en lille Udgift for Statskassen; Staten kan naturligvis levere Brødet billigere, end det kan købes i Detailhandelen, men denne Merudgift er ringe, og da den paagældende Konto er kalkulatorisk, kræves der ikke nogen særlig Bevilling i den Anledning. — Jeg føler mig overbevist om, at det høje Ting har en saadan Interesse for vort udmærkede Underofficerkorps, at det vil hjælpe mig til at faa dette lille Lovforslag ophøjet til Lov.

Sedemann: Jeg skal ogsaa tillade mig, at anbefale det ærede Ting at lade dette Lovforslag nyde Fremme. Det gaar jo i samme Retning som den, man slog ind paa for et Par Aar siden, da man tillod Underofficererne Selvbeklædning i Stedet for at faa leveret Overmundering, idet man gav dem Munderingsspenge, saaledes at de selv skulde holde sig med Uniformstykke. Det foreliggende Lovforslag gaar jo i Sighed hermed ud paa, at man i Stedet for at give Ydelsen in natura vil give Penge, saaledes at de selv skulle sørge for deres Bespisning. Jeg vil meget anbefale dette Lovforslag, da det er mig bekendt, at det er et længe næret Ønske inden for Underofficerstanden at faa Udbetaling af Brødpenge i Stedet for Levering af Brød in natura. Jeg kan ligesom den højtærede Minister ikke se, at det vil være nogen væsentlig Ulempe for Statskassen, at man gaar til denne Forandring. — Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Da ikke flere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Forhyringsagenter m. m. af 12te April 1892.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2451).

Sagenfattes under Forhandling.

Carstensen: Loven om Forhyringsagenter af 12te April 1892 har været til stor Gavn for Sømandsstanden. For denne Lov udkom, herseede der nemlig her i Danmark — ligesom endnu i adskillige Lande, hvor Søfart drives — store Misbrug, overfor de hjemløse Sømand, som søgte Hyre. De bleve tagne, saa at sige, under Vingerne af Logisværterne, som brugte dem, saa længe som der var noget at pumpe ud af dem, og derefter lod dem fare. Logisværterne, der ofte vare Hyrebaser, som det kaldes, eller selvbestillede Forhyringsagenter, requede ud, at de Folk, som havde noget paa Vommen, kunde de beholde længe, medens dem, som ingen havde, kunde de lade slippe. Der toges intet Hensyn til, hvad en Mand duede til, men der toges kun Hensyn til, hvad der bragte størst Indtægt for Hyrebaserne og Logisværterne. Loven har ved at gøre en Forandring i dette Forhold været en Velgerning for Sømandsstanden, og da den ikke har kunnet gennemføres overalt, er det glædeligt, at der fremkommer Forslag til et Tillæg, som fjerner den Mulighed, som nu er til Stede for, at der i en Nabo Kommune til en By, hvor der findes en Havn, kan anlægges uautoriserede Forhyringsanstalter. — Skulde jeg indvende noget imod dette Lovforslag, er det egentlig blot dette ene, at det ikke gaar vidt nok. Jeg vilde ønske, at det kunde have været formet saaledes, at den højtærede Minister fik Myndighed til at afskaffe dette Misbrug overalt. Man maa nemlig erindre, at ved den store Zettelse i Kommunikationsmidlerne, som Tiden har medført, kunde der tænkes den Mulighed, at der bliver anlagt Forhyringsanstalter uden for den nærmest tilgrænsende Kommunes Kreds. Men saaledes som Lovforslaget er, kan jeg kun anbefale det paa det bedste til det høje Tings Velvilje.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg tror med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen), at kunne indskrænke